

תת"ע 747/01/18 - מוחמד אגבאריה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 747-01-18 מדינת ישראל נ' אגבאריה מוחמד
תיק חיצוני: 90509573607

בפני כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי
מבקש מוחמד אגבאריה
באמצעות עו"ד אגבריה מואיד
נגד
משיבה מדינת ישראל

החלטה

הובאה בפני בקשה לביטול פסק הדין, בו נדון המבקש בהעדרו, ביום 7.2.18.

בהתאם להזמנה לדין וכתב האישום, ביום 4.8.17, בשעה 21:19, עצר המבקש את רכבו, מרכב אחד, מסוג "פיאט", מ.ר. 9252213, ולא ציית לאור אדום שדלק ברמזור בכיוון נסיעתו, בכך שלא עצר את רכבו ונכנס לצומת בניגוד לאור אדום, לאחר שחלפו 5 שניות או יותר אחרי הופעת האור האדום, בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה.

ביום 7.2.18 נדון המבקש בהעדרו לפסילה על תנאי למשך חודשיים, לתקופה של שנתיים, וקנס בסך 1,500 ₪.

בבקשה טוען ב"כ המבקש כי בהתאם לאישור המסירה שצרפה המשיבה, המבקש או מי מבני משפחתו המתגוררים עמו, לא חתם על ההזמנה לדין. כן נטען כי המבקש לא ביצע את העבירה המיוחסת לו, שכן באותו היום יצא מגבולות המדינה בשעות הבוקר והעבירה בוצעה בשעות הערב.

ביום 20.2.18 הורה בית המשפט למשיבה למסור תגובתה תוך 30 יום. עד היום לא הוגשה התגובה ומכאן החלטתי, על בסיס החומר המונח בפני.

המסגרת המשפטית

סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי מאפשר לדון אדם בהיעדרו וקובע חזקה כי אם הוזמן ולא התייצב בבית המשפט יראוהו כמודה בכל העובדות שנטענו, וכי בית המשפט רשאי לדונו בהיעדרו. ונביא בקצרה את נוסח הסעיף.

"240. (א) בעבירות לפי פקודת התעבורה, או לפי פקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח

עמוד 1

חדש], תש"ל-1970, שלא גרמו לתאונת דרכים שבה נחבל אדם חבלה של ממש, בעבירות שנקבעו כעבירות קנס או בעבירות לפי חיקוק אחר ששר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת קבע, יחולו סדרי דין אלה:

.....

2(א) נאשם שהוזמן ולא התייצב בבית המשפט בתחילת המשפט או בהמשכו, יראוהו כמודה בכל העובדות שנטענו בכתב האישום, זולת אם התייצב סניגור מטעמו;

3(א) בית המשפט רשאי לדון נאשם לפי הוראות פסקה (2), שלא בפניו, אם הוא סבור שלא יהיה בשפיטתו על דרך זו משום עיוות דין לנאשם ובלבד שלא יטיל עליו עונש מאסר.....

(ב) על פסק דין מרשיע שניתן לפי סעיף קטן (א), יחולו הוראות סעיף 130(ח) ו-(ט).

נמצאו למדים כי בכל מקרה שנאשם הוזמן ולא הופיע לבית המשפט, הרי ניתן לדונו בהיעדר. אולם בית משפט רשאי לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדר (את הכרעת הדין או את גזר הדין, או את שניהם).

אמות המידה המנחות את ביהמ"ש בבואו להחליט בבקשה לביטול פסק דין קבועות בס' 130(ח).

(ח) נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדון בבקשה שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה בהסכמת התובע.

הסעיף קובע שני טעמים המצדיקים ביטול פסק דין: קיום סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש במשפטו או גרימת עיוות דין למבקש כתוצאה מאי ביטול פסק הדין. התנאים אינם מצטברים. מכאן שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שערי ביהמ"ש בפניו, ביהמ"ש יעתר לבקשתו לביטול פסה"ד, גם אם אי התייצבותו נבעה מרשלנות בלבד. אולם אם אין קיים חשש כאמור נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור ידחה ביהמ"ש את בקשתו.

בבואו להכריע בבקשה, על ביהמ"ש לשקול מגוון רחב של שיקולים, ביניהם, חומרת העבירה, הזמן שעבר מאז נשפט, הבעיות הטכניות שמעורר הביטול, האינטרס הציבורי שביעילות הדין לעומת אינטרס הנאשם, ועוד.

החלטה

ההמצאה של ההזמנה לדין

המבקש טען כי לא קיבל את ההזמנה לדין.

לפסק הדין צורף אישור מסירה על פיו אישור המסירה של ההזמנה לדין חזר כ"לא נדרש".

תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, קובעת חזקת מסירה בעבירה בה עסקינן, כלהלן:

"בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לענין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן."

עולה מהאמור כי ככל שחלפו 15 יום מיום שנשלחה ההזמנה לדין בדואר רשום, קיימת חזקת מסירה. החזקה ניתנת לסתירה, אם הוכיח הנמען כי לא קיבל את ההזמנה לדין מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלה.

במקרה דנן, לא הוכח בפני כי כתובתו של המבקש הייתה רשומה בתעודת הזהות שלו או במשרד הפנים, כנדרש על פי דין, והמבקש לא קיבל את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו.

לפיכך, בנסיבות העניין, בהן חזר אישור המסירה כ"לא נדרש", קיימת חזקת מסירה ויש לראות בהזמנה כאילו הומצאה כדין.

עיוות דין

טענה נוספת שהעלה ב"כ המבקש היא כי המבקש לא ביצע את העבירה המיוחסת לו מאחר שלא שהה בארץ בעת ביצוע העבירה. עם זאת, לא צורף כל תצהיר של אדם אחר, שלטענת המבקש, ביצע את העבירה.

מכאן, שגם על פי החלופה השנייה, העשויה להצדיק ביטול פסק דין - חשש לעיוות דין - לא מצאתי לנכון לקבל את הבקשה, מאחר והדבר לא הוכח בפני.

באשר לעונש, גם כאן אין חשש לעיוות דין - המבקש הורשע בעבירה אי ציות לרמזור אדום ונדון בהעדרו לפסילה מותנית לחודשיים, לתקופה של שנתיים וקנס בסך 1,500 ₪. בנסיבות בהן הורשע המבקש, הענישה היא מידתית וסבירה.

לסיכום, בנסיבות דנן, הבקשה נדחית.

הכרעת הדין וגזר הדין יותרו על כנם.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

זכות ערר בחוק.

ניתנה היום, ט' ניסן תשע"ח, 25 מרץ 2018, בהעדר הצדדים.